

Πόσο ασφαλής είναι η επιστροφή στην εργασία;

Στις 26 Μαΐου 2020 δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό New England Journal of Medicine από τον Marc R. Larochelle άρθρο για το κατά πόσον είναι ασφαλές να επιστρέψει κάποιος στην εργασία του κατά την περίοδο επανόδου στην κανονικότητα (doi: 10.1056/NEJMp2013413). Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Μαρία Γαβριατοπούλου, Ιωάννης Ντάνας** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ), συνόψισαν τα κύρια ευρήματα της δημοσίευσης. Οι ηλικιωμένοι ασθενείς με χρόνια νοσήματα όπως ο σακχαρώδης διαβήτης, η υπέρταση και η παχυσαρκία παρουσίασαν υψηλότερα ποσοστά θνητότητας κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Τα ποσοστά θνητότητας ήταν κάτω του 0.5% για ασθενείς μικρότερους των 50 ετών, 1.3% για ασθενείς 50-59 ετών και 3.6% για την ηλικιακή ομάδα 60 με 69 ετών. Οι ασθενείς με σακχαρώδη διαβήτη είχαν 3 φορές υψηλότερη θνητότητα συγκριτικά με το γενικό πληθυσμό. Τα δεδομένα σχετικά με τον επαγγελματικό κίνδυνο έκθεσης στον ιό παραμένουν ακόμη περιορισμένα. Σχετικά με τους επαγγελματίες υγείας τα αναφερόμενα ποσοστά ανέρχονται στο 11%. Υψηλά ποσοστά μετάδοσης έχουν καταγραφεί και σε εργαζόμενους σε αεροδρόμια, οπωροπωλεία και σε άλλα επαγγέλματα όπου είναι δυσχερής η διατήρηση φυσικών αποστάσεων. Με βάση αυτά τα δεδομένα θα ήταν εύλογη η απορία κατά πόσον οι κλινικοί γιατροί θα μπορούσαν να συμβουλεύσουν ευπαθείς ομάδες να απέχουν από την εργασία τους προκειμένου να ελαχιστοποιήσουν την πιθανότητα έκθεσης και νόσησης. **Η βέλτιστη στρατηγική για να προφυλαχθούν κατά το μέγιστο βαθμό οι εργαζόμενοι περιλαμβάνει τα εξής: αναλυτική ενημέρωση σχετικά με τους ενδεχόμενους κινδύνους, οικονομική στήριξη όσων δεν μπορούν να εργαστούν και διασφάλιση των μέτρων ασφαλείας στους χώρους εργασίας.** Έχει προταθεί υποβοηθητικά ένας αλγόριθμος από το Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου των ΗΠΑ (CDC) που διαχωρίζει τους εργαζόμενους σε υψηλού, ενδιάμεσου κι χαμηλού κινδύνου με βάση την ηλικία τους και την ύπαρξη συννοσηροτήτων. Για τους ασθενείς υψηλού ρίσκου πρέπει να εκτιμηθεί το ενδεχόμενο να διακόψουν παροδικά την εργασία τους ή να εργαστούν κατ' οίκον κατόπιν συζήτησης με τον οικογενειακό τους γιατρό. Για αρκετούς όμως εργαζόμενους δεν είναι όμως εφικτό να διακόψουν την εργασία τους χωρίς σύγχρονη οικονομική υποστήριξη. Η τήρηση των μέτρων υγιεινής, η διενέργεια αυξημένου αριθμού τεστ και η συστηματική καταγραφή των επαγγελματικών εκθέσεων κρίνονται απαραίτητες προκειμένου να ενισχύσουν το επίπεδο ασφάλειας για τον επαγγελματικό πληθυσμό.